

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2023

Gabriela Homolová

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

KONSTRUKCE A FIKCE
Ozvěny nevidomých představ
Gabriela Homolová

2023

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Specializace Užitá fotografie

Bakalářská práce

KONSTRUKCE A FIKCE
Ozvěny nevidomých představ
Gabriela Homolová

Vedoucí práce: prof. Mgr. Štěpán Grygar
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2023

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Akademický rok: 2021/2022

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Gabriela HOMOLOVÁ**
Osobní číslo: **D20B0205P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimediální design, specializace Užitá fotografie**
Téma práce: **KONSTRUKCE A FIKCE**
Zadávající katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Soubor fotografií na pomezí reality a fikce.

Tvůrčí záměr: Vytvořit sérii snímků, které spolu budou navzájem komunikovat.

Způsob realizace: Digitální nebo analogová fotografie, zpracovaná digitálním tiskem.

Cíl: Cílem práce je vytvoření snímků, které budou zachycovat svět okolo mě, který je většinou na pomezí reality a fikce.

Předpokládaný charakter výstupu: Formát, provedení a velikost vyplyne v průběhu práce. Minimální velikost fotografií –A5.

Rozsah průvodní zprávy: minimálně 10 normostran

Rozsah teoretické části: **minimálně 10 normostran textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

AUMONT, Jacques. *Obraz*. Praha: NAMU, 2005. ISBN 978-80-7331-165-0.

OST, Francois. *Realita/Fikce říše klamu*. Praha: NAMU, 2006. ISBN 80-7331-056-2.

BERGER, John. *Způsoby vidění*. Praha: Labyrint, 2016. ISBN 978-80-87260-78-4.

REICHMANN, Vilém a Antonín DUFEK. *Vilém Reichmann*. České Budějovice: FOTO MIDA, 1994. *Osobnosti české fotografie*. ISBN 80-900301-3-0.

Vedoucí bakalářské práce: **Prof. Mgr. Štěpán Grygar**
Katedra výtvarného umění

Datum zadání bakalářské práce: **31. května 2022**

Termín odevzdání bakalářské práce: **28. dubna 2023**

L.S.

MgA. Vojtěch Aubrecht v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

V Plzni dne 8. září 2022

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2023

.....
podpis autora

Děkuji prof. Mgr. Štěpánovi Grygarovi za skvělé vedení mé práce,
milou spolupráci a vstřícnost při konzultacích.

OBSAH

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace	1
2. Konstrukce / fikce	2
3. Proces přípravy	4
4. Proces tvorby	5
4.1 Stručný popis vyvolání negativu	6
5. Popis díla	7
6. Technologická specifika	8
7. Přínos práce pro daný obor	9
8. Seznam použitých zdrojů	10
9. Resumé	11
10. Seznam příloh	12

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

Této bakalářské práci předcházela dlouhý vývoj mého vztahu k fotografii. Vše začalo tím, že jsem na desáté narozeniny dostala od svého otce analogový fotoaparát značky Olympus. Byl to jednoduchý kompaktní fotoaparát, u kterého jsem nemusela nastavovat clonu ani čas. Díky tomu jsem se velice rychle seznámila s jeho ovládáním. Mohla jsem fotit, co se mi zachtělo. Jedinou komplikací pro mě byl limit třiceti šesti obrazových polí, který mě donutil promýšlet každý záběr před zmáčknutím spouště. Čekání na vyvolání mého prvního negativu bylo velmi vzrušující. Snímky většinou obsahovaly jednoduchá nalezená či inscenovaná zátiší nebo detaily přírodnin z krajiny. K focení jako takovému jsem si stále hledala cestu.

Uběhlo několik let, během kterých jsem se fotografii aktivně nevěnovala. Od dětství jsem měla k umění kladný vztah, chodila jsem do základní umělecké školy, kde se můj vztah k umění prohloubil. Chtěla jsem se tomuto vztahu věnovat nadále, a tak jsem se přihlásila na Střední školu propagační tvorby a polygrafie, kde jsem studovala grafický design. Od druhého ročníku jsem měla povinnou fotografii. Znovu se ve mně probudila vášeň zachycovat náhodné okamžiky. V průběhu studia jsem pořizovala snímky právě na svůj starý analogový fotoaparát Olympus a některé projekty jsem fotografovala na mobilní telefon. Nejvíce mě bavilo fotografovat momentky z osobního života, opuštěná místa a koncerty. Všechny tyto snímky jsem fotila na barevné filmy a digitální kompaktní fotoaparát. Brzy jsem však poznala kouzlo černobílé fotografie, která byla hlavním impulzem pokračovat ve studiu fotografie na vysoké škole.

Ač jsem v prvním ročníku svého bakalářského studia používala pro dílčí úkoly pouze digitální fotoaparát, podvědomě mě přitahovala technika analogové fotografie. První tři semestry jsem se stále hledala. Rozhodla jsem se pro radikální změnu a začala používat výhradně analogový fotoaparát. Následovala první klauzurní práce, kterou jsem nafotila na černobílý film, a konečně jsem měla pocit, že jsem se vydala správným směrem a celý proces a hlavně čas strávený při promýšlení snímků má pro mě smysl.

Aktivovala jsem v sobě zcela nový pohled a přístup k fotografii. Hodiny sezení u Photoshopu a přebírání mnoha nepovedených záběrů jsem vyměnila za čas trávený v temné komoře, kde jsem z celého procesu měla mnohem větší radost. S dalšími návštěvami fotokomory jsem více zdokonalovala svoji praxi a vzbudila jsem v sobě zcela novou vášeň v oboru fotografie. Toto byla velká změna pro můj rukopis a charakter fotografií. V duchu analogové fotografie nadále pokračuji. Již ve druhém ročníku jsem nevědomky začala vytvářet fotografie pro svoji závěrečnou práci. Od tohoto momentu jsem věděla, jakým technickým směrem se má budoucí práce bude ubírat.

2. Konstrukce / fikce

Z nabídky témat pro bakalářskou práci mě zaujalo téma Konstrukce a fikce, díky své tajuplnosti a všem možným fenoménům, které se mohou pod tímto názvem skrývat. Ta nevědomost a tajuplnost mě přitahovaly. Pro toto téma jsem se rozhodla na základě jeho enigmatického názvu a ve své bakalářské práci se ho pokusím prozkoumat z vlastního úhlu pohledu a na několik měsíců se s ním sžít.

Stále více jsem nad tématem přemýšlela a pochopila, že fotit něco takového nebude úplně lehké. Měla jsem po celou dobu jasnou představu, jak by jednotlivé fotografie mohly vypadat. Když ale nastal okamžik, kdy jsem měla dané záběry vyfotografovat, sama jsem nevěděla, jak snímky na kinofilmu nakonec dopadnou. Ve výsledku pro mě většina záběrů byla nepochopitelná a kolikrát jsem ani nevěděla, co je na samotných snímcích vyobrazeno. Po těchto pokusech jsem však měla jasnou představu, jak by práce mohla nadále vypadat.

„Nobody can understand Dalí because myself, never understand my work. Never Dalí understand one painting of Dalí... because Dalí only create enigmas.“¹

– Salvador Dalí

Název tématu nese dvě slova – konstrukce, fikce – která mě doprovázela na každodenních cestách městem, jeho periferií či krajinou. Začala jsem kolem sebe vnímat záhadné konstrukce, kterých jsem si před nedávnem ani nevšimla, jelikož pro mne byly nezajímavé. Podstatná byla osobní izolace od četných dráždivých podmětů, které mě přes den rozptylovaly a kvůli kterým jsem u většiny konstrukcí a objektů nenacházela potřebnou estetiku. Noční městská krajina působí a vypadá jinak. Je to zcela odlišný pocit, když jdeme prázdnými ulicemi města a najednou vnímáme každý krok. Mísí se v nás zcela jiné pocity, než když se procházíme za denního světla. Konstrukce jsem vnímala jako náhodné objekty, které nenápadně doplňují město a okolí. Ne každý si jich všimne, většinou ve městě zapadnou nebo s okolním prostředím skvěle splynou.

Noc mi v tvorbě dodávala veškerou inspiraci. Přes den je všude kolem spousta barevných rušivých prvků, ale v noci vnímáme pouze určité objekty, tvary, plochy, konstrukce a světla. A to pro moji inspiraci bylo klíčové. V tmavém prostředí si kolikrát přijdu jako v černobílém světě a to mi je velmi blízké, tedy alespoň skrze analogovou fotografii.

¹ <https://creativepinellas.org/magazine/jodorowsky-and-dali/>

„Černá a bílá neexistují, ale měly by existovat, neboť kdybychom mohli vidět svět černobíle, byl by logicky analyzovatelný. V takovém světě by bylo všechno buď černé nebo bílé, nebo směs obojího. Nevýhodou černobílého nazírání světa by ovšem bylo, že směs by nedopadla barevně, nýbrž šedivě. Šedá je barva teorie, což ukazuje, že z teoretické analýzy nelze už svět zpětně syntetizovat. Černobílé fotografie to předvádějí: Jsou šedé, jsou obrazy teorií. Lidé se pokoušeli představit si svět černobíle již dávno před vynálezem fotografie.“²

² FLUSSER, Vilém. Za filosofií fotografie. Praha: Fra, 2013. Vizuální teorie. ISBN 978-80-86603-79-7

3. Proces přípravy

Když se zamyslím nad slovem konstrukce, první, co se mě napadne, jsou jednoduché železné tyče svařené k sobě, které vytváří například nosnou konstrukci pro billboard, dále se mi vybaví staré železné prolézačky pro děti na hřištích. V noci tato hřiště působí strašidelně a opuštěně. Všechny tyto myšlenky, představy a vize jsem se rozhodla promítnout ve výsledných fotografiích. Má idea byla, že snímky budu fotografovat v noci, nejlépe bez městského osvětlení, pouze s bleskem, který samotné konstrukce osvětlí a vytvoří kontrast mezi bílou konstrukcí a černou, temnou nocí. Mým úkolem v tuto chvíli bylo najít místa s konstrukcemi, která by z části odpovídala mé představě, a pokusit se tuto představu přenést do konkrétní hmotné podoby.

„Přestože se svět fikce více či méně podobá našemu světu podle již uvedených kritérií, dalo by se říci, že mu nic nedluží. Autor si může svobodně vymýšlet a my uznáváme jeho svobodu.“³

Samotná příprava nebyla příliš náročná. Povětšinou spočívala v tom, že jsem chodila městem a okolní krajinou. Vždy jsem měla po ruce jednoduchý kompaktní fotoaparát, na který jsem zachytávala záběry z těchto procházek. Tyto fotografie mi sloužily jako skici a zkoušky kompozice pro výsledné fotografie určené do publikace. Ta byla v té době ještě stále spíše abstraktní a nevěděla jsem, co do ní v konečném výsledku zahrnu.

³ JOST, François. Realita/fikce: říše klamu. V Praze: Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-056-2

4. Proces tvorby

Příroda, městská krajina, industriální budovy, staré pokroucené stromy, náhodné konstrukce, opuštěná místa, stopy člověka v krajině... Všechny tyto obrazy pro mě byly klíčové při tvorbě snímků. Podvědomě jsem se jich držela a na svých procházkách jsem tato místa záměrně vyhledávala.

Když jsem měla místa otestovaná přípravnými záběry, vracela jsem se v noci a fotila je s bleskem. Pro svoji tvorbu jsem zvolila analogové fotoaparáty, jelikož manipulace s nimi mi je mnohem sympatičtější a celkový průběh mě více baví než u digitální fotografie. Forma kinofilmu a analogového zpracování si zachovává svou nesmrtelnost.

Fotila jsem na několik druhů analogových fotoaparátů, vždy měly vestavěný blesk, takže jsem nemusela řešit speciální externí osvětlení. Na vybraných místech jsem udělala minimálně jeden záběr. Pokud pro mě daný objekt byl hodně fascinující, pořídila jsem klidně až pět snímků, vždy ale z jiných úhlů pohledu.

Pořizování snímků v noci nebylo ale tak jednoduché, jak jsem si představovala. Ve většině případů situace, které se zdají být lehké, jsou mnohem složitější. A to se ukázalo právě při focení v noci. Vybírání kompozice v hledáčku při minimálním osvětlení se zdálo být kamenem úrazu. Velký problém mi dělalo ostření. Kolikrát se mi stávalo, že jsem daný záběr ostřila klidně několik minut. Fotoaparát v noci nechtěl spolupracovat. Například se nezapnul blesk, a tak políčka na kinofilmu zůstala černá nebo jen s trochou okolního osvětlení. Mohla jsem si tedy po vyvolání jen domýšlet, co je na snímcích vyobrazeno.

„Je třeba také ukazovat, jak na sebe fikce bere podobu reality, nebo lépe řečeno, jak se fikce snaží být považována za realitu.“⁴

Po dofocení celého kinofilmu, který má ve většině případů k dispozici dvacet čtyři nebo třicet šest obrazových polí, následovalo jeho vyvolání. Kinofilm jsem si vždy vyvolávala sama. Jelikož jsem fotila opravdu aktivně, měla jsem za dva týdny nafocené dva až tři negativy. (To je v porovnání s mým předchozím focením opravdu hodně. Kdysi jsem dofotila jeden kinofilm do dvou až tří měsíců.) Následovalo samotné skenování filmů a při občasných nedokonalostech na snímcích i jejich následná retuš. Obvykle mi skenování zabralo hodinu až dvě. Záleželo na počtu skenovaných snímků a jejich velikosti.

Procesem tvoření publikace jsem se zabývala postupně několik týdnů. Vždy jsem se snažila vybírat snímky tak, aby vyvolávaly v divákovi emoce, pocit temnější atmosféry, a aby výsledné snímky nabývaly dojmu, že nejsou foceny v reálném světě. Těžko říct, jestli jsem tohoto dojmu nakonec dosáhla. Na snímcích jsem pracovala s motivy surrealismu, bezčasí, fikce a náhody.

⁴JOST, François. Realita/fikce: říše klamu. V Praze: Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-056-2

4.1 Stručný popis vyvolání negativu

Pro vyvolání filmu je nezbytná temná komora nebo jakákoliv místnost, která nepropustí žádné světlo. Musí být také vybavena tekoucí vodou pro následné praní filmu.

Základními chemikáliemi pro vyvolání filmu jsou negativní vývojka, přerušovač, ustalovač a „smáčedlo“. Tyto chemikálie se musí smíchat v určitém poměru. Vývojka by měla dosahovat teploty 20 °C.

„Pro přípravu je třeba mít k dispozici 3 nádoby nebo jiné zásobníky na vývojku, přerušovač a ustalovač. Teplota vývojký je rozhodující, pokud je v místnosti výrazně tepleji či chladněji, je třeba pracovní roztok chladit či zahřát ve vodní lázni na potřebnou teplotu. Teplota ostatních lázní se může odchylovat +/- 5 °C od teploty vývojký.“⁵

Po přípravě všech potřebných roztoků následuje opatrné vyjmutí negativu a jeho následné navinutí na cívku a vložení do vyvolávacího tanku. Podle citlivosti filmu zvolíme čas, dle kterého se film bude vyvolávat. U jednotlivých negativů se čas vyvolávání může lišit. (V mém případě jsem filmy nejčastěji vyvolávala 10–13 minut, filmy měly citlivost ISO 400. Informace o vyvolávacích časech jsem hledala nejčastěji na internetu⁶.)

Následuje samotné nalití vývojký do vývojnice a její uzavření víkem. Poté okamžitě bereme vývojnici, spustíme čas a začneme celý proces vyvolávání. Nádobu překlápíme ze strany na stranu, mícháme a po dokončení procesu vždy klepneme o pracovní plochu, abychom se zbavili vzduchových bublinek, které se při procesu mohly vytvořit. Tento proces opakujeme do uplynutí celkového času, kdy se film má vyvolávat. Vývojku slijeme zpět do nádoby a potom proces přerušíme dalším pracovním roztokem (vodou). Propláchneme alespoň třikrát a pokračujeme nalitím ustalovače, u kterého probíhá stejný pohyb s nádobou jako při vyvolávání v prvním kroku. Po ustálení filmu znovu použijeme přerušovací roztok a následně necháme negativ 15–20 minut prát v tekoucí vodě. Až se film dopere, můžeme do nádoby nalít kapku smáčedla, film v tekutině promýt a opatrně ho poté vyjmout z cívky. Následně jej zavěsíme pomocí háčku a závaží. Když film zcela uschne, musíme jej archivovat, nejlépe v archivačních listech. Film se tedy nastříhá a po uložení jej můžeme naskenovat a zdigitalizovat pro další potřeby.

⁵ <https://www.fomei.com/blog/vyvolani-cernobileho-filmu-doma-detail-260120>

⁶ digitaltruth.com

5. Popis díla

Pro celkový výstup své bakalářské práce jsem zvolila fotografickou publikaci. V průběhu tvoření jsem nasbírala mnoho fotografického materiálu, který jsem chtěla prezentovat, a tak mi forma hmotné fotoknihy přišla nejvíce vhodná. Pro výstavní soubor jsem zvolila tři velkoformátové fotografie, které nejsou obsaženy v publikaci a vyobrazují konkrétně téma celé bakalářské práce – konstrukce / fikce.

„Pojem fikce už sice během několika tisíciletí vyvolal mnohé diskuze, ale dnes se můžeme shodnout na jeho minimální definici: jde o „vytváření či vymyšlení imaginárních, nereálných věcí“ (Larouse, 1996).“⁷

Publikace obsahuje čtyřicet jedna autorských fotografií, které jsou pořízeny na analogové fotoaparáty. Snímky ve většině případů vyobrazují náhodně nalezené objekty, přírodní prvky, městskou architekturu a další.

Všechny tyto motivy jsem fotografovala na základě jejich zajímavosti a vyčnívání, ať už v městské či přírodní krajině. V publikaci jsou fotografie uspořádány podle rytmu a důležitosti vyobrazených motivů. Převažují snímky (dvacet dva), které zaplňují obě strany, a zbytek snímků (devatenáct) je pouze na pravé straně, přičemž levou stranu doplňuje prázdná bílá plocha, která přináší kontrast mezi neustále tmavé snímky.

Stejně jako fotografie obsažené v publikaci, i název má svůj vlastní příběh. Na počátku jsem zamýšlela publikaci pojmenovat „Ze stínu do tmy“, jelikož většina záběrů je pořizována právě ve tmě. Po čase jsem však původní myšlenku opustila. – Ozvěny nevidomých představ – tak zní jméno samotné publikace. Vznik názvu nebyl až tak tajuplný, vlastně šlo o náhodu, která je pro moji práci velmi charakteristická. Listovala jsem svými zápisky z hodin dějin umění a narazila jsem na poznámku v kapitole o surrealismu. Zde jsem měla velmi výrazně napsána právě tato slova – ozvěny nevidomých představ – za tuto poznámku jsem nyní velmi vděčná, protože nejlépe vystihuje celou moji publikaci.

Jedním z hlavních motivů je kontrast organických tvarů a anorganických struktur města. Dalším kontrastem, se kterým pracuji, je brutalita některých předmětů či staveb, které znásilňují krajinu. Tímto vyobrazeným motivem se snažím poukázat na lidské stopy v krajině.

Výsledným výstavním souborem jsou tři velkoformátové fotografie, na kterých můžeme vidět bílé konstrukce v noční krajině, které spolu navzájem komunikují a vyobrazují proces jakési destrukce neorganických tvarů. Samotné konstrukce jsou vyjmuty z jejich původního prostředí a umístěny do přírody, kde narušují celkový vzhled místa a pozměňují jej. S umístěnými konstrukcemi jsem nijak nemanipulovala. Fungují pro mě jako nalezené objekty v krajině, do kterých jsem zasáhla pouze jednou – a to při barvení samotného objektu na bílou barvu.

⁷JOST, François. Realita/fikce: říše klamu. V Praze: Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-056-2

6. Technologická specifika

Vybrané snímky jsou foceny na analogový zrcadlový fotoaparát Nikon F80 s objektivem Nikon 28 mm f/2,8 AF NIKKOR D A a na analogový kompakt Olympus Accura View Zoom 120 s objektivem 38–120 mm f/3,7–10,8.

Převážná většina fotografií je zaznamenána na kinofilmu Fomapan 400 a 200. Dále jsem využívala Ilford PAN 400 a Ilford XP2 Super 400. Tyto filmy jsem vyvolávala v práškové černobílé negativní vývojce Ilford ID–11 v poměru 1:1 a také v ID–76 též v poměru 1:1.

Následná digitalizace negativů probíhala na skeneru EPSON Perfection V850. Výsledné snímky jsem upravovala v programu Adobe Photoshop 2023 a následovně zpracování publikace a její sazba probíhaly v Adobe InDesign 2020.

Publikace obsahuje černobílé autorské fotografie o rozměrech A5 a A4. Kniha má rozměry 15 cm na šířku a 21 cm na výšku. Obálka je tvořena z černě matného papíru (300 g/m²) a na přední straně je vytištěn černým písmem název fotoknihy (Ozvěny nevidomých představ). Vazbu jsem zvolila V4 – což je šitá vazba s otevřeným hřbetem a pro prohlížení fotografií v publikaci slouží skvěle. Fotografie v knize jsou vytištěny na polomatný papír (180 g/m²).

Ve výsledném výstavním souboru fotografie mají rozměr 60 cm na šířku a 40 cm na výšku. Jsou vytištěny na matný papír, který je nanesen na kapa desce.

7. Přínos práce pro daný obor

V díle je zachycen autentický pohled na náš reálný svět, který můžeme vnímat jako černobílé plochy a tvary. Takové vnímání ale nepatří do běžného rejstříku nazírání světa, a tak divákovi otevírám pomyslné dveře, aby mohl nahlédnout do mého fiktivního světa, do světa, ve kterém jsem pohlcena. Každý žijeme v úplně jiném fiktivním světě a vytváříme si svoji vlastní realitu a obklopujeme se jen věcmi, které jsou pro náš vlastní svět ideální. Ve výsledku bych tedy ráda diváka přiměla k tomu, aby se na chvíli vytrhl ze své pomyslné sociální bubliny, ze svého běžného vnímání a více se začal dívat okolo sebe s novou či nově objevenou pozorností a nebál se vykročit ze své komfortní zóny.

„Černobílé fotografie jsou magií teoretického myšlení, neboť proměňují teoretický lineární diskurs v plochy.“⁸

A jinde:

„Mnozí fotografové proto také dávají přednost černobílým fotografiím, protože se v nich jasněji odhaluje vlastní význam fotografie, totiž svět pojmů.“⁹

Tato práce svým způsobem přináší nový pohled na téma konstrukce a fikce, které bylo již několikrát studenty a umělci zpracováno. Nemyslím si ale, že bude celkově pro obor fotografie přinášet něco významně odlišného než doposud. Přece jen, analogová fotografie je v dnešní době poněkud zastaralá a věnuje se jí čím dál tím méně lidí. Právě to byl ale jeden z hlavních faktorů, proč jsem dané médium zvolila. Ráda bych touto prací poukázala na nesmrtelnost analogové fotografie a na její jedinečnost, a motivovala tak určitou skupinu lidí k oprášení svých starých analogových fotoaparátů.

Zároveň bych ráda dodala, že je těžké odhadnout, jak bude výsledná práce na diváka působit a jestli v něm zanechá nějaké emoce. V dnešním světě, kdy jsme zahlceni neustále vizuálním smogem, neustálým přínosem obrazového materiálu na internetu nebo na veřejných místech, je dle mého názoru těžké vytvořit ryze nové dílo, které by současného pozorovatele zaujalo natolik, že na něj nezapomene.

⁸ FLUSSER, Vilém. Za filosofii fotografie. Praha: Fra, 2013. Vizuální teorie. ISBN 978-80-86603-79-7

⁹ FLUSSER, Vilém. Za filosofii fotografie. Praha: Fra, 2013. Vizuální teorie. ISBN 978-80-86603-79-7

8. Seznam použitých zdrojů

Knižní zdroje

AUMONT, Jacques. *Obraz*. Praha: NAMU, 2005. ISBN 978-80-7331-165-0.

BERGER, John. *Způsoby vidění*. Praha: Labyrint, 2016. ISBN 978-80-87260-78-4.

FLUSSER, Vilém. *Za filosofií fotografie*. Praha: Fra, 2013. *Vizuální teorie*. ISBN 978-80-86603-79-7.

JOST, François. *Realita/fikce: říše klamu*. V Praze: Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-056-2.

REICHMANN, Vilém a Antonín DUFEK. Vilém Reichmann. České Budějovice: FOTO MIDA, 1994. *Osobnosti české fotografie*. ISBN 80-900301-3-0.

Internetové zdroje

GIALANELLA, Donald. Jodorowsky and Dali. *Creative Pinellas* [online]. 6. 5. 2021 [cit. 2023-04-20]. Dostupné z: <https://creativepinellas.org/magazine/jodorowsky-and-dali/>

DUCHOSLAV, Josef. Vyvolání černobílého filmu doma. *Fomei* [online]. 19. 6. 2019 [cit. 2023-04-22]. Dostupné z: <https://www.fomei.com/blog/vyvolani-cernobileho-filmu-doma-detail-260120>

Digitaltruth photo [online]. 2023 [cit. 2023-04-22]. Dostupné z: www.digitaltruth.com

9. Resumé

My bachelor's work deals with construction and fiction in photography and consists of two parts. The first part is a photo publication containing forty-one black and white photographs. The second part is three large-format photographs, which illustrate the illuminated constructions themselves in the night landscape, which I found while walking through the night city. All photos are my own view of the world and how I experience it around me. Most of the time, the images depict random found objects, natural elements, architectural structures, and more.

One of the purposes of the work was to present the viewer with a certain view, which will force them, at least for a moment, to break out of their imaginary social bubble and begin to look around themselves and notice the objects in the landscape more.

I photographed the work with two analog cameras: a Nikon F80 with a 28 mm lens and an Olympus Accura View Zoom 120. Digitization of the negatives took place on an EPSON scanner. I decided to choose analog photography for my artwork, because I feel more comfortable working with these equipments. In its own way, this work brings an original perspective on the topic of construction and fiction. The work contains an authentic view of our real world, which we can perceive black and white surfaces and shapes. I am opening an imaginary door to the viewer so that they can take a look at my fictional world in which I am absorbed.

10. Seznam příloh

Příloha 1 – Inspirační zdroje

Příloha 2 – Inspirační zdroje

Příloha 3 – Proces tvorby

Příloha 4 – Proces tvorby

Příloha 5 – Vyřazené fotografie

Příloha 6 – Vyřazené fotografie

Příloha 7 – Výstavní soubor

Příloha 1

Inspirační zdroje

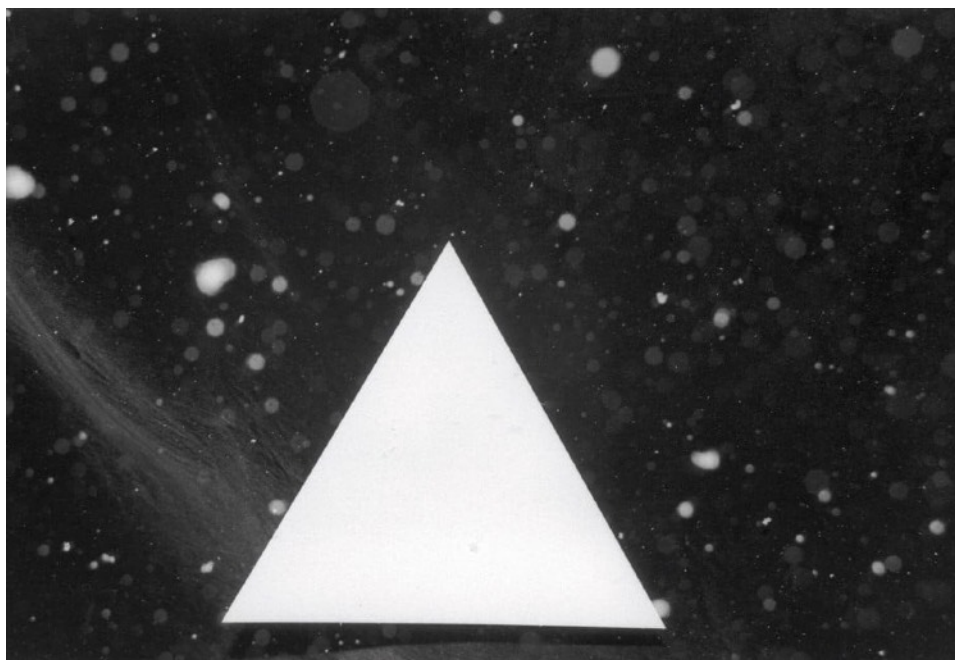

Moriyama Daido, Tomei Expressway, 1969

Steinert Otto, Die Bäume vor meinem Fenster I

Příloha 2

Inspirační zdroje

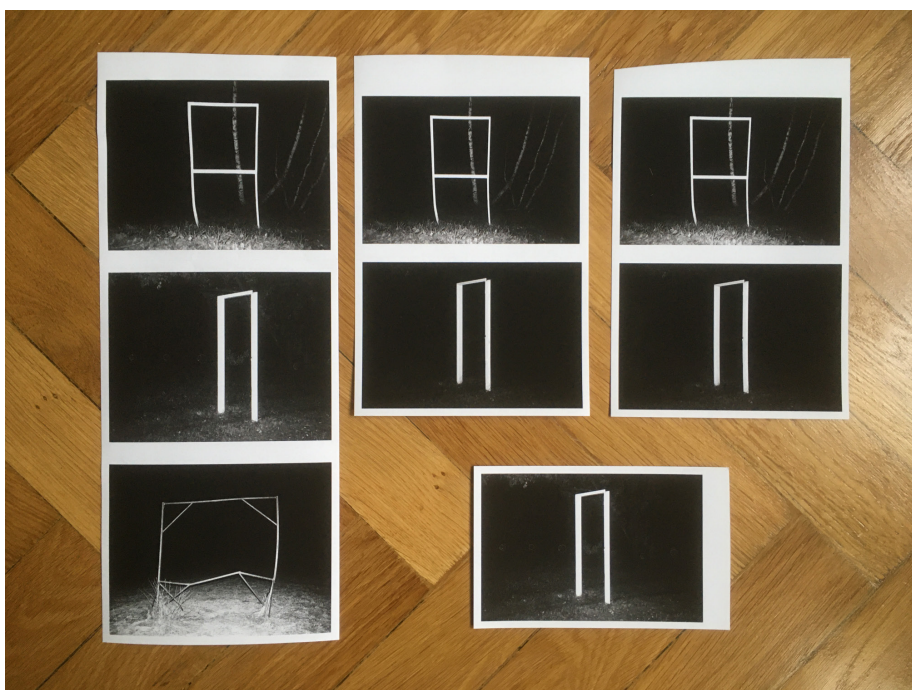

Grygar Štěpán, Bez názvu, 1994

Machotka Miroslav, Bez názvu, 2010

Příloha 3

Proces tvorby – výběr papíru pro tisk publikace a zkouška nátisků na hlavní výstavní soubor

vlastní fotografie

Příloha 4

Proces tvorby – barvení objektu

vlastní fotografie

Příloha 5

Vyřazené fotografie z výstavního souboru

vlastní fotografie

Příloha 6

Vyřazené fotografie z publikace

vlastní fotografie

Příloha 7

Výstavní soubor

vlastní fotografie